

Francesc Pérez i Moragon

El diplomàtic Barrionuevo

Uff, quin descans! Si volen que els ho diga, jo no estava decididament en contra de la instal·lació de Disneyland en la nostra costa, a l'Ametlla, a Cabanes o a Pego. No és que hi estigués a favor, però em trobava incòmode oposant-m'hi del tot. Ara ja puc estar tranquil, perquè la galàxia Disney s'ha allunyat definitivament d'aquest racó d'Europa, amb tota la parafernàlia de ninots i ninotets. I se'n va a París, amb una decisió que representa, per a mi, un nou argument per a anar a passar uns dies en aquella ciutat. Com diu un redactor d'EL TEMPS, anar a veure Disneyland a París és una excursió potable; anar-la a veure a Pego és una desgràcia. Doncs, ja no cal preocupar-se: anirem a París i podrem comprovar sobre el terreny què ens esperava.

Qui podria anar-se'n també a París és don José Barrionuevo Peña, ministre de l'Interior del govern González, que, d'acord amb el títol del seu càrrec, ha mostrat eloqüentment què hi ha realment dins del gabinet. Les interioritats, diríem.

Fa uns dies, Tarradellas advocava perquè Joan Raventós retorne a Catalunya (no sé si cantant *L'emigrant* però al revés), per ocupar-se novament de la direcció del Partit dels Socialistes (PSC). Amb això quedaria vacant l'ambaixada davant l'Elisi. Si, damunt, com anuncien les vidents, Mitterrand perdrà les pròximes eleccions, i la dreta s'instal·la una altra vegada en aquell palau, Felipe González podria donar una mostra de saviesa política (no sempre li és tan fàcil, certament) nomenant Barrionuevo per substituir Raventós. Obtindria el *placet* ràpidament, sense obstacles, i demostraria, sense cap esforç, als mandatariis de la democràcia més antiga d'Europa, què és realment (per dins, en el seu «interior») la democràcia espanyola, la més jove del continent, com si diguéssim.

Les actuacions de Barrionuevo en el cas Zabalza, les seues intervencions al Congrés dels Diputats, l'informe del Defensor del Poble, aconsellen demanar la dimissió immediata i sense draps calents ni somriures d'aquest ministre espantós, capaç de dir certes coses amb un aplom, amb una simplicitat, que gela la sang. Si això són bones virtuts o no per a exercir la diplo-

màcia, no ho sé. En tot cas, que ho comprovem els francesos.

Barrionuevo té una rara habilitat per a reproduir automàticament les argumentacions de la dreta més intransigent. Quan la ciutadania encara està espantada pel que ha passat amb Zabalza, quan el Defensor del Poble es veu en l'obligació de declarar que ni les normes, ben migrades, que la Llei Antiterrorista contempla són aplicades a la defensa del detingut, Barrionuevo es despenja dient allò tan inadmissible: o es creu la versió de la Guàrdia Civil o la dels «amics dels qui segresten, extorsionen o assassinen». Pels corredors de les Corts no són poques les senyories que expliquen que el problema no és la llei, sinó el cos que l'aplica, però mentrestant, pel que anem veient, és el ministre de l'Interior el que diu què hem de creure, què hem de pensar i què hem de dir. ¡I ai si penses pel teu compte! La lògica de Barrionuevo és la lògica clàssica de l'estat policial, no d'un estat democràtic, és la lògica d'un ministre que mai no hauria d'haver estat nomenat per al càrrec, per molt bé que hagués dirigit la guàrdia urbana de Madrid (si és que la va dirigir bé).

No debades, després de l'enfrontament verbal entre el ministre i el diputat del Partit Nacionalista Basc, Marcos Vizcaya, el dia 18 passat, Barrionuevo era felicitat només per parlamentaris de Coalición Popular (i no és la primera vegada que això passa), mentre alguns diputats socialistes es disculpaven amb Vizcaya pel to emprat pel «seu» ministre.

Tot comptat, es pot pensar que «el cas Zabalza» ja està tancat i quedarà com una dada més en una història tràgica, en la crònica de la llei antiterrorista. Potser, alguns n'hi ha que ho pensen, caldrà esperar que es produeixen més casos com aquest perquè les forces polítiques majoritàries s'adonen que tot és revisable. I aquesta llei també. Potser algun dia, com ha passat a Itàlia, aquesta llei es derogue a causa dels múltiples i imperdonables errors que permet.

Mentrestant, Barrionuevo ha fet pensar que tots els qui feren vaga a Euskadi, dimecres passat, simpatitzaven amb els qui «segresten, extorsionen o assassinen». Es veu que volia tranquil·litzar l'auditori. □